

РЕШЕНИЕ

№ 522

гр. Пазарджик, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20245220101565 по описа за 2024 година

Производството е по чл.95 и сл. от Закона за социалните услуги.

Образувано е по молба депозирана от Дирекция “Социално подпомагане“- С. /Д „СП“/, с искане да бъде продължен срокът на настаняване на лицето Д. А. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: с. С., ул. „В.“ № 17 в дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С..

В молбата се сочи, че в Д ”СП“- С. е постъпило заявление от Р. А. К., настойник на Д. А. К., за ползване на социални услуги, делегирани от държавата. Твърди се, че Д. К. е освидетелствана с ЕР на ТЕЛК № 0499/49 от 18.03.1991 г., издадено от „МБАЛ Пловдив“ АД, с водеща диагноза: Друга уточнена олигофрения - тежка дебилност към лека имбецилност, еретичен вариант и глухонемота. Оценка на трайно намалена работоспособност: Първа група с чужда помощ, срок - пожизнен. Лицето е поставено под пълно запрещение с Решение № 126/10.03.2017 г. по гражданско дело № 89/2016 г. по описа на ОС Смолян. Твърди се, че въз основа на предварителна оценка на потребностите на лицето се установило, че са изчерпани всички възможности за полагане на грижи за лицето в домашна среда, както и ползването на социални услуги в общността. Посочено е, че Д. А. К. желае да продължи да ползва социалните услуги предоставени в дома, както и че същата вече е адаптирана към средата. В този смисъл е заявеното от настойника на Д. – Р. К. – неин брат, който заявява, че няма възможност да се грижи за Д. и е съгласен да продължи да ползва предоставената ѝ социална услуга.

Със Заповед № СУ/Д-РА-С/8-1/02.04.2024 г. на Директора на Дирекция “Социално

подпомагане“- С., Д. А. К. е временно настанена по административен ред до произнасянето на съда в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С..

Молителят Дирекция “Социално подпомагане”- С. в съдебното заседание се представлява от Р. А. – Началник отдел „Индивидуална оценка на хора с увреждания и социални услуги, която моли съда да уважи молбата.

Настойникът Р. А. К. в проведеното съдебно заседание не се явява.

Лицето, чието настаняване се иска в съдебно заседание, проведено в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С. поздрави единствено с махане с ръка.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С влязло в сила Решение № 126/10.03.2017 г. по гражданско дело № 89/2016 г. по описа на ОС Смолян пълнолетното лице Д. А. К. е поставена под пълно запрещение.

От ЕР на ТЕЛК № 0499/49 от 18.03.1991 г., издадено от „МБАЛ Пловдив“ АД, се установява, че пълнолетното лице Д. А. К. е с водеща диагноза: Друга уточнена олигофрения - тежка дебилност към лека имбецилност, еретичен вариант и глухонемота. Оценка на трайно намалена работоспособност: Първа група с чужда помощ, срок - пожизнен. В писмено становище по делото, настойникът Р. К. е посочил, че няма възможността да полага грижи за Д. К. извън специализираната институция.

В представения по делото социален доклад за предварителна оценка на потребностите от социални услуги, изготвен от Д „СП”- С., са отразени релевантни за предмета на делото факти, които макар и по вторичен път установяват следното: Лицето Д. К. е настанена в дома в с. С. от 2018 г.. Подробно са изложени обстоятелства във връзка със здравословното ѝ състояние. Посочено е, че лицето се нуждае от постоянни грижи и контрол. Това налагало необходимостта да получи социална подкрепа в специализирана институция. Лицето не било в състояние да задоволява основните си жизнени потребности – да поддържа личната си хигиена, да пазарува и организира храненето си. Било необходимо да бъде продължено настаняването на лицето в дома в с. С., където да и бъде осигурено необходимите битови условия и добри медицински грижи с цел защита на здравето и живота ѝ, поради изчерпване на всички възможности за обгрижване в домашна среда.

За да се произнесе по искането за настаняване на лицето, съдът съобрази от правна страна следното:

Съгласно чл.101 ал.1 ЗСУ, удължаването на срока за настаняване в социална услуги за резидентна грижа за лице поставено под пълно запрещение, се извършва по реда за настаняването от районния съд. В нормите на чл.97 и 98 ЗСУ се съдържа уредбата на процедурата по настаняване на пълнолетни лица, поставени под пълно запрещение, в специализирани институции и ползване на социални услуги в общността от резидентен тип, когато това е в техен интерес, поради това, че за лицето не могат да бъдат полагани грижи в семейна среда, като предвиденото в закона предимство е на насочването на лицата към

ползване на услуги в общността от резидентен тип.

В конкретния случай по делото не се установи възможност за полагане на грижи за лицето в семейна среда, като същевременно настаняването в предложената социална услуга е подходящо за поставеното под пълно запрещение лице, предвид заболяването и потребностите му. Д. К. е пълнолетно лице, поставено под пълно запрещение поради заболяването си, което заболяване води до липса на способност самостоятелно да задоволява основни свои жизнени потребности, не е в състояние да взема самостоятелни решения, да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи. С оглед събраните по делото доказателства и въз основа на личните си впечатления, придобити в хода на проведеното съдебно заседание, съдът намира, че продължаването на срока за настаняване на Д. К. в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С., ще й осигури специализирани грижи и подкрепа, съобразени със специфичните ѝ потребности, поддържане на добро физическо и емоционално състояние в среда близка до семейната, поради което е в неин най-добър интерес.

С оглед на изложеното съдът намира, че молбата за продължаване на настаняването на Д. К. в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С. е основателна, като на основание чл.98, ал.3 от ЗСУ настаняването следва да бъде допуснато за срок от 3 години - максимално предвиденият в закона, тъй като не са налице данни и обстоятелства, сочещи на възможна положителна прогноза за здравето на лицето и за реинтегрирането му в семейна среда.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРОДЪЛЖАВА СРОКА ЗА НАСТАНЯВАНЕ НА поставената под пълно запрещение Д. А. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: с. С., ул. „В.“ № 17, в специализирана институция за предоставяне на социални услуги - Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С. **С ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане в сила на настоящото решение.

На основание чл.98 ал.1 ЗСУ **ДОПУСКА** предварително изпълнение на решението.

Препис на решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на Дирекция „Социално подпомагане” общ. С. и Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост с. С., общ. С. - за незабавно изпълнение.

Решението, на основание чл.99 от ЗСУ, може да се обжалва пред Окръжен съд Пазарджик, в 7-дневен срок от връчването му на страните.

На основание чл.64, ал.4 ЗСВ настоящото съдебно решение подлежи на публикуване без мотивите.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____